

KALDERS

-- Voleu fer el favor d'ensenyar-nos la documentació?

LA CRISI D'ANAR A PESCAR

A la llum del dia ha estat deslliurat un Governet que Déu n'hi do...!

(Melodrama en dues jornades)

Ara només manca que el Govern de València ens torni el Desordre Públic

LA SEGONA CRISI D'ANAR A PESCAR

SURT EL VOT DE CONFIANÇA

Aquesta crisi, que és la que fa no me'n recordo quantes, ha estat, la pobreta, no sé quants dies amagada al refugi, fins que s'ha decidit, no sense prendre tota mena de precaucions, a sortir al carrer.

Els primers símptomes els ha donat la ràdio amb aquell tò enigmàtic que agafen de poc temps ençà les radiacions des que les ràdios oficials són soles i han deixat d'ésser clandestines i incontrolades.

Després de molts dies de tràmits i de consultes i d'estira i arronça, la crisi tota resolta s'estava amagada i ajupideta al Palau de la Generalitat quan va sentir que la ràdio deia:

—Barcelonins! Atenció, barcelonins...! Ja ha passat el perill, ja no hi ha perill. Ja podeu sortir dels vostres domicilis i anar a les vostres barracades. La Generalitat vetlla per vosaltres.

Aquesta última afirmació va espantar un xic la pobreta crisi (pobreta, però honradeta) que ja estava tota resolta i disposada a sortir rambles amunt i la va determinar a fer una prudencial exploració.

A tal fi va engegar per endavant el vot de confiança per a obrir camí.

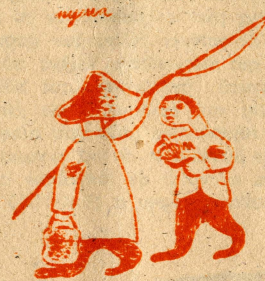
El vot de confiança tot escarransit i fumut a penes gosa treure el nas al Pati dels Tarongers i ensopega de morros amb els periodistes que fan servei permanent de crisi a la crisi permanent del Govern permanentment provisional de la Generalitat restaurada i tornada a fer malbé.

Els periodistes, en veure el vot de confiança, li dispararen a cremadent aquella pregunta que es dispara a tots els que surten de la Generalitat quan hi ha crisi, que és cada dia:

El periodistes: —¿Escolti, senyor

vot de confiança, que va a pescar? El vot de confiança: —No, vaig a pescar.

Els periodistes: —Ah! Ens pensàvem que anava a pescar.

LA CRISI SURT A LA LLUM DEL DIA

Un cop constatat el bon acolliment que havia assolit el vot de confiança i segura la crisi que efectivament havia passat el perill, es decidí allà cap a entrada de fosc de divendres a sortir a la llum del dia.

Encara no havia fet més que treure el nas, catacrucl:

Els periodistes: —Bona nit tingui, senyora crisi; quant temps sense veure-la. ¿Que va a pescar?

La crisi: —No, vaig a pescar.

—Els periodistes: —Ah! Ens pensàvem que anava a pescar.

LES CONSULTES

Immediatament començaren a acabar a la llum del dia les consultes que havien començat amb la llum de la nit.

¿QUE ESTA EN GREC?

A continuació i davant l'astorament dels informadors que varen adonar-se per l'indole i la qualitat del consultat de la gran dificultat que hi ha per a fer un Govern per petit que sigui i per provisional que es vulgui, fou cridat a consultar un co-

La llista gran del Govern	
Presidència.	El President
Cultura.	L'Alcalde
Governació.	El Conseller de Cultura
Finances.	El Conseller Delegat
Sanitat i Assistència Social.	Un companyero
Serveis Públics.	Un altre companyero
Economia.	Un companyero que no és aquell (Es veu que n'hi ha de repetits)
Justícia.	El mateix
Proveïments.	Un camarada
Treball i Obres Públiques.	Un camarada que no és nou
Agricultura.	Un rabassaire sense col·lectivitzar
Conseller sense cartera.	Un prestigi internacional

(Encara hi ha gent sense cartera a desgrat que l'Emiliano és fora)

negut professor de grec que porta corbatera de llaç i ulleres negres i és ensems líder d'un partit.

En entrar a consultar el professor de grec, que per cert és un home que aquests darrers dies ha agafat fama de parlar molt clar i català, trobà els periodistes que, pobrets!, tampoc no havien desertat encara del seu lloc i que li preguntaren:

Els periodistes: —Ola, senyor Nicolau. ¿Que va a pescar?

El senyor Nicolau: —No. Vaig a pescar.

Els periodistes: —Ah! Ens pensàvem que anava a pescar.

SEGONA LLISTA DEL SEGON GOVERN

La segona llista del segon Govern de la segona crisi del Govern de la Generalitat de Catalunya és igual que la primera llista del primer Govern de la primera crisi que publiquem cinc dits més amunt, amb la sola diferència que manquen els tres «companyeros» i que les tres carteres dels tres «companyeros» han estat acumulades a tres senyors consellers.

d'unitat proletària per no espantar la gent en manifestar allò que tots havien manifestat i que si fa no fa, així:

Els periodistes: —Ola, camarada o companyero (segons els casos), que vas a pescar?

El camarada o companyero (segons els casos): —No, vaig a pescar.

Els periodistes (amb passió o sense passió dels tramvies, indistintament): —Ah! Ens pensàvem que anaves a pescar.

ELS FEDERALS DE TOTA LA VIDA

També foren consultats els federals de tota la vida que naturalment digueren a tot que sí.

Val a dir que són els únics que no feien el posat aquell d'anar a pescar.

ELS RABASSAIRES

Després de condemnar prèviament el moviment de maig i de jurar amb la mà posada sobre el decret de col·lectivitzacions que cap d'ells no era el camperol aquell d'aquell presumpte Govern obrer i camperol de tan lamentable record, foren consultats els rabassaires.

Es pot dir que no es feren pesats i sortiren tot seguit i força contents:

Els periodistes: —Ola, senyor rabassaire. ¿Que va a pescar?

El senyor Calvet: —No, vaig a pescar.

Els periodistes: —Ah! Ens pensàvem que anava a pescar.

SOM-HI!

En les primeres hores de la matinalada i després d'haver passat tota la nit a la llum de tres dies i tres nits, la crisi tornà tota mullada al seu refugi, resolta completament... a no tornar a sortir fins que s'acabin les clatellades fraticides de torn.

Els periodistes, quan es varen conèixer que entrava i que ja no hi havia res a fer, marxaren a afaitar-se a casa seva, que és on s'afaita ara tothom; i l'endemà dimarts, si hagués sortit «El Full Oficial» del dilluns, hauria portat ja aquesta llista que nosaltres portem... amb aquella alegria que es va a la guerra, d'aquest Govern que no és per afagar-lo perquè ell estigui al davant, però està fet tot un homenet!...

LA SEGONA CRISI

Encara no havien fet més que marxar els pobrets periodistes i, catacrucl, es va veure entrar una altra crisi per on acabava d'entrar la primera.

Els periodistes no es varen esverar en veure la segona crisi perquè ja havien marxat, però tornaren a corre-cuita i li preguntaren a la segona crisi:

Els periodistes: —Bona nit, senyora segona crisi. ¿Que va a pescar?

La segona crisi: —No, vaig a pescar.

Els periodistes: —Ah! Ens pensàvem que anava a pescar.

Uns moments després la segona crisi entrava al refugi tota resolta i els periodistes sortiren a la llum del dia a escoltar la ràdio.

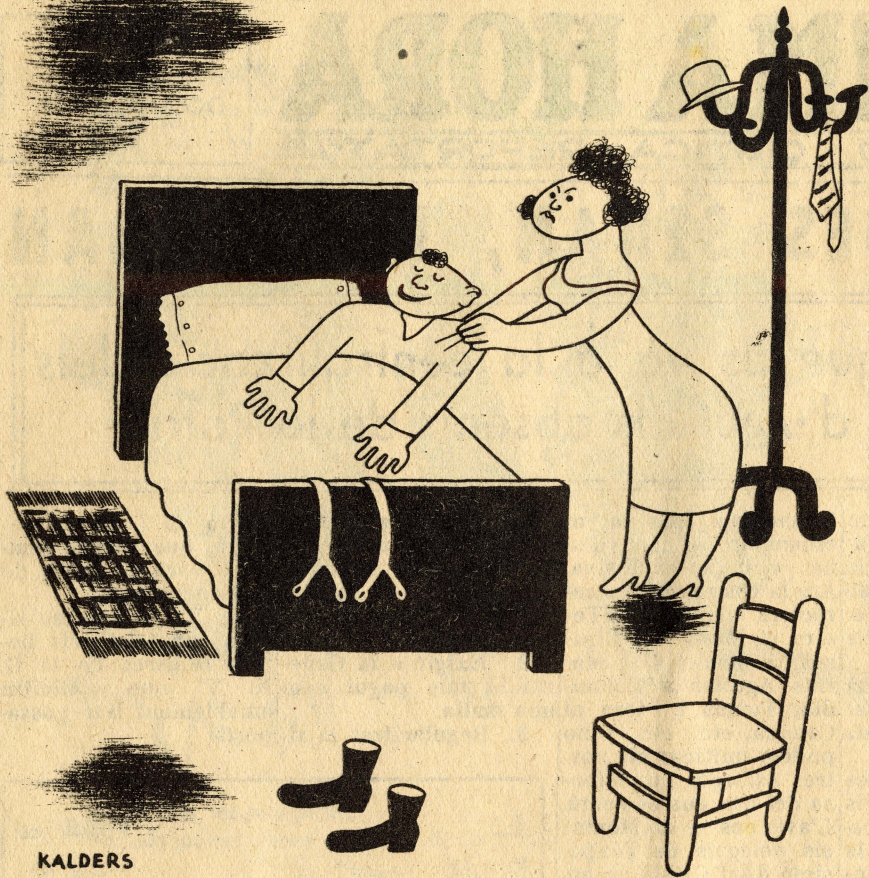
LA RADIO

—Barcelonins! Ara sí que ja ha passat el perill. Ara sí que ja no hi ha perill...!

Llegiu a L'ESQUELLA la segona llista del segon Govern de la segona crisi d'anar a pescar.

PERE GALLARI

KALDERS

— Apa, lleva't, que faràs tard (visat per la censura)